

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 45/2016
16.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари предлагача Р.М. из Т., чији је пуномоћник А.С., адвокат из К., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Р4 п 64/15 од 17.12.2015. године, у седници одржаној 16.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Шапцу Р4 п 64/15 од 17.12.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Шапцу Р4 п 64/15 од 17.12.2015. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован захтев предлагача Р.М. за заштиту права на суђење у разумном року и примерену накнаду у парничном поступку који се води пред Основним судом у Лозници у предмету П 202/15. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова поступка од 12.780,00 динара.

Против наведеног решења предлагач је изјавио жалбу, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о жалби на основу члана 86 став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08 и 101/2013), применом члана 402. у вези са чланом 386. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14) и чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, на чију примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је нашао да жалба предлагача није основана.

У поступку доношења ожалбеног решења није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које се у поступку по жалби пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, предлагач Р.М. је 06.02.2015. године поднео тужбу Основном суду у Лозници, ради утврђења својине, вредност спора 10.000,00 динара, у предмету П 202/15. Решењем суда од 21.09.2015. године суд је упутио туженом тужбу на одговор. Тужени је 09.11.2015. године доставио одговор на тужбу. Наредбом суда од 08.12.2015. године рочиште је заказано за 11.02.2016. године. Захтев за заштиту права на суђење у разумном року предлагач је поднео 30.11.2015. године.

Анализирајући дужину трајања и ток поступка пред првостепеним судом, Виши суд у Шапцу је нашао да није повређено право предлагача на суђење у разумном року у поступку пред Основним судом у Лозници у предмету П 202/15.

Врховни касациони суд налази да је Виши суд у Шапцу правилно одлучио о захтеву предлагача за заштиту права на суђење у разумном року.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега.

Одредбом члана 8а став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/2008 ... 101/2013), прописано је да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року.

Одлучујући о захтеву предлагача за заштиту права на суђење у разумном року, Виши суд у Шапцу је имао у виду да је разумна дужина трајања судског поступка релативна категорија, која се процењује у сваком конкретном случају на основу околности које се тичу сложености чињеничних и правних питања, понашања подносиоца захтева за заштиту права за суђење у разумном року, поступања суда, природе захтева односно значаја предмета спора за подносиоца захтева.

Применом наведених критеријума Виши суд у Шапцу је нашао да у парничном предмету П 202/15 поступак траје укупно 10 месеци, што не представља прекорачење разумног рока за окончање поступка, с тим што у периоду од 06.02.2015. године до 21.09.2015. године суд није поступао, међутим, после тога поступање суда је било благовремено и делотворно. По оцени Врховног касационог суда правилна је одлука о неоснованости захтева, с обзиром да је могуће да у поступку постоји период неактивности суда, који се неће квалификовати као повреда права на суђење у разумном року, ако је суд у осталом делу поступка благовремено и делотворно предузимао процесне радње, а у овом случају за сада јесте. Осим тога, ни укупно трајање поступка у предмету П 202/15 од подношења тужбе 06.02.2015. године до подношења захтева 30.11.2015. године, не може да

оправда закључак о повреди права на суђење у разумном року, како је правилно закључио Виши суд у Шапцу.

На основу изнетог, применом члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.